

Poruka sestrama za Rafaelovo 2016.

Živio Mali Isus! Poštovane sestre Provincijalke, drage sestre, novakinje i pripravnice!

Bliži nam se svetkovina Rafaelova u kojoj ćemo se još jednom sa zahvalnošću srca prisjetiti dana utemeljenja naše drage Družbe čiju smo 125. obljetnicu svečano proslavile prošle godine. Vjerujem, kako je svaka od nas pohranila u srce živo sjećanje na taj milosni dan, na sestrijsko zajedništvo koje smo doživjele u kolijevci drage na Družbe, u Katedrali Presvetoga Srca Isusova i uz grob našeg oca Utemeljitelja sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera.

U obilju primljenih milosti iz milostivih ruku našega Gospodina Isusa nastavile smo život služenja Isusovoj najmanjoj braći i kroz *Izvanrednu godinu milosrđa* koja je otvorena na svetkovinu Bezgrješne 8. prosinca 2015., na 97. nebeski rođendan našega oca Utemeljitelja čije će zatvaranje biti na svetkovinu Krista Kralja 20. studenoga o.g., na 135. obljetnicu biskupskog posvećenja našeg oca Utemeljitelja za prvog vrhbosanskog nadbiskupa. Ovi važni dani koji našu Družbu povezuju s velikim događajima u Crkvi nisu za nas slučajnost. U njima gledamo znak Božje providnosti, kao što ju je u svemu gledao i naš otac Utemeljitelj, otac i majka sirotinje kako su ga od sveg srca nazivali njegovi siromasi.

Ogledajući se na divne primjere milosrđa koje su nam ostavili u baštinu naš otac Utemeljitelj i naše pokojne sestre, ne preostaje nam ništa drugo, već kao i oni uputiti se putem milosrđa u današnjem vremenu. Nasljedujući put Kristova milosrđa oni su rasli u svetosti. Njihov duhovni rast u svetosti bio je usmjeren na „svetost za svijet“. Nisu bježali od svijeta, nisu se zatvarali pred stvarnostima događaja koji su često bili poziv na hitno djelovanje. Nije im nedostajalo vremena za propitkivanje i donošenje zajedničkih odluka. U odgovoru na potrebe ljudi i svijeta vodila ih je samo vjera, milosrđe i ljubav u Sina Božjega. O takovim odlukama, hitnostima duhovnih i tjelesnih djela milosrđa i djelovanja ispisane su mnoge stranice svakodnevnog života oca Utemeljitelja i njegovih duhovnih kćeri sestara Služavki Maloga Isusa. Oni su svojim duhovnim raspoloženjem, pronicljivim okom, otvorenim srcem bili „kvasac“ u svom vremenu koji i danas nadahnjuje naš povijesni hod. Oni su bili „istinski promicatelji bolje civilizacije“ koju danas promičemo i mi na različitim poljima djelovanja. Oni su na obzorjima gdje ih je Providnost slala bili „sol zemlje“ i „svjetiljka što gori i svijetli“.

Gospodin Isus, poslužitelj siromaha bio je često zabrinut stvarnim stanjem ljudi. Nastojao je unaprijediti dostojanstvo ljudske osobe, a posebno ljubiti potrebne i ožalošćene. On ih je ljubio sve do najvećega izraza ljubavi umrijevši na križu. Danas poziva nas, svoje zaručnice, da budemo Njegova produžena ruka u posluživanju potrebnih i žalosnih u ovome svijetu. Promatrajući stvarno stanje ljudi i svijeta u kojem živimo, nebrojene patnje, boli, progonstva i mučeništva nevinih, ne-možemo i ne-smijemo kao Božja djeca, kao djeca „oca siromaha“ ostati

ravnodušnima. Vjerujem kako slike ljudske patnje koje pratimo putem suvremenih medija, putem televizije, radio prijemnika, slike ljudskih trpljenja koje gledamo u stvarnosti naših gradova i sela dotiču srce svake od nas i da si svaka zabrinuto postavlja pitanje: Što mi je činiti u moru trpljenja i potreba ljudi? Što mi je činiti u moru patnje koja je blizu mene, kao i onih koje su fizički daleko od nas? Što bi u ovom vremenu učinio naš Utemeljitelj? Kamo bi nas poslao da umanjimo ljudsku patnju? I dok razmišljamo o stvarnostima trpljenja čovječanstva koja su nam tako blizu, vjerujem da se u duši i srcu svakoj nameće još bezbroj pitanja i pokušaja traženja odgovora.

Drage sestre! Nažalost, naša promišljanja o ovim izazovima današnjeg vremena nerijetko završavaju raznim opravdanostima dajući si same i odgovor na svoja postavljena pitanja. Čineći tako, često ostajemo besplodne pred nadahnućima, pred novostima na koja nas Duh Sveti potiče preko svake pojedine sestre, preko sestara predstojnica koje su na čelu naših zajednica, preko sestara poglavarica. Vjerujem kako ono dobro sjeme koje je Bog posijao u srce svake od nas mora pronaći i dobro tlo na kojem će niknuti i donijeti svoj obilati plod. Upravo ta plodna mjesta su naše redovničke zajednice u kojima svaka sestra ima priliku izreći svoja nadahnuća, svoje promišljanje, svoju zabrinutost za svijet i ljude koji nas okružuju. U tom prostoru sestrinskog zajedništva, prožetim pokretačkom snagom i djelom Duha Svetoga moći ćemo biti i kao pojedinci i kao zajednica djelotvorni znak Isusove ljubavi za potrebne i ožalošćene. Samo u takvim stvarnostima života naših zajednica, Gospodin Isus činit će i danas po nama velika djela svojim miljenicima. Stoga, o slavlju svetkovine Rafaelova u *Svetoj godini milosrđa* nastojmo prostor naših zajednica „učiniti svetim mjestom“. Neka naše zajednice budu mjesto gdje će Utjelovljena ljubav skrivena u mnogim licima pronaći topli dom, kao što su ga pronašli mnogi – djeca, starice, prve sestre Služavke u skromnom Stadlerovom domu u „Zavodu Maloga Isusa“ u ulici Mjedenici. U sestrinskoj ljubavi porazgovarajmo u svojim zajednicama o potrebama ljudi, onih koji su nam blizu kao i onih koji su nam daleko, i neka svaka zajednica prema običaju Družbe na taj dan nastoji učiniti nešto konkretno za najpotrebnije. Samo u sestrinskom zajedništvu i ljubavi nastavimo kroz našu svakodnevicu put služenja, put karizme koju smo nezasluženo primile po djelu Duha Svetoga i po životu našeg oca Utemeljitelja. Naš put u budućnost učinimo plodnim u svetosti i djelima milosrđa. Povjerimo svaki dan život Družbe, primljenu karizmu njezinom moćnom zaštitniku svetom Arkandelu Rafaelu, Djevici Mariji našim nebeskim zaštitnicima, ocu Utemeljitelju i našim pokojnim sestrama. Neka nas svaku na kraju puta života obraduje naš Gospodin utješnim riječima „Ogladnjeh i dadoste mi jesti; ožednjeh i napojiste me; stranac bijah i primiste me; gol i zaogrnušte me, oboljeh i pohodiste me; u tamnici bijah i dođoste k meni.“ (Mt 25, 35-36)

U ime sestara iz Vrhovne uprave Družbe, želim vama drage sestre Provincijalke, vama drage sestre, novakinje i pripravnice, blagoslovljenu svetkovinu sv. Rafaela i sretan 126. rođendan drage nam Družbe. Neka je „Slava našem dičnom i milom ocu Utemeljitelju!“

Ostajem u duhovnom zajedništvu, radosti i molitvi sa svima vama. Vaša u Malom Isusu i Mariji

*s. M. Radoslava Radek,
vrhovna glavarica*

U Zagrebu 18. listopada 2016.